

[Justitsministeren.]

gennem Overvejelser i disse Aar, at dertil kræves, at vedkommende kan komme for en Appeldomstol og faa sin Sag prøvet igen, synes jeg, det er rimeligt, at man gennemfører en saadan Ændring. Selv om jeg ikke fik Anledning til at give Udtryk for det i sin Tid, da jeg var Ordfører for mit Parti, fandt jeg det allerede dengang meget betænkeligt, at man ikke gav Adgang til Appel, saa jeg glæder mig i høj Grad over, at man nu søger at rette dette.

Der siges — jeg tror ogsaa, det blev sagt af det ærede Medlem —, at det er forkert, der bliver en Forskel i Behandlingen, for saa vidt angaar dem, der er blevet dømt før denne Lovs Ikrafttræden, idet kun de, der er blevet afskediget, faar Adgang til at appellere. Jeg mener, det er rigtigt, at man gør det saaledes. Selv om det, jeg nævnte før, som er det alvorlige ved disse Domstoles Kendelser, nemlig at der sættes en større eller mindre Plet paa vedkommendes nationale Ære, naturligvis ogsaa gælder Forflyttelser o. s. v. i Henhold til Loven, saa er dog en Forflyttelse noget mindre indgribende; og dette, at Domstolen har valgt Forflyttelse, viser jo i sig selv, at man har bedømt den nationale Brist til at være af mindre væsentlig Betydning. Naar derimod Tjenestemandsdømstolens Kendelse er gaaet ud paa Afskedigelse, saa siger den med hele sin Kraft og Vægt, at den paagældendes Optræden nationalt har været saa daarlig, at han overhovedet ikke kan taales inden for Samfundet som Tjenestemand. Og naar det siges med en saadan Styrke, er det ogsaa naturligt, at vedkommende faar Lov til for en højere Instans at faa prøvet, om hans Optræden nu ogsaa har været en saadan, at den burde faa denne alvorlige Virkning. Jeg synes derfor, det er fuldstændig rigtigt og naturligt, at man gaar den Vej, som her er foreslaet.

Til det ærede Medlem Frøken Anna Westergaard vil jeg sige, at jeg betragter det som ganske givet, at Suppleanterne skal udvælges efter samme Regler, som fastsættes i § 2. Hvad angaar Formuleringen af § 4, kan det godt være, det ærede Medlem har Ret i, at den kunde have været endnu smukkere — jeg siger udtrykkeligt *endnu* smukkere for ikke at kritisere min højtærede Kollega; men der er vel ingen Tvivl om, hvad der menes, saa det bør formentlig blive staaende, selv om det kan være meget rigtigt at gøre opmærksom paa det, hvis man mener, der er noget, som kunde have været anderledes.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen gør sig skyldig i en komplet Misforstaaelse, naar han siger, at der ude i Befolkningen tales om den lemfældige Maade, hvorpaa Udrensningen har fundet Sted. Jeg tror aldeles ikke, at der hos det store Flertal af det danske Folk er en Følelse af, at Udrensningen har fundet Sted paa en lemfældig Maade. Tværtimod mener man i store Kredse, at den burde have fundet Sted paa en noget lemfældigere Maade. Den Mening, at Udrensningen har været lemfældig og utilfredsstillende, findes kun inden for en forholdsvis lille Kreds, og det er den Kreds, det ærede Medlem tilhører. I alle andre Kredse af Befolkningen er Opfattelsen den, at Udrensningen har været nogenlunde tilfredsstillende. Nogle mener, at den har været lidt for streng, andre, at den kunde have været lidt strengere, men jeg tror, at der i det store og hele ude i Befolkningen er Tilfredshed med Udrensningen, og at man kun har eet eneste alt overvejende Ønske, nemlig at man nu kan blive færdig med Udrensningen. Efter de Oplysninger, jeg gav forleden Dag i Rigsdagen, hvorefter vi i det væsentlige er færdige ved Underretterne, vil man ogsaa snart kunne sige: Nu er vi færdige med det og snakker ikke mere om det; det har været nødvendigt at gøre det, og forhaabentlig er det gjort saa godt og retfærdigt som muligt. Jeg tror, det ærede Medlems Udtalelse bunder i en noget forkert Opfattelse, og jeg har derfor ikke villet lade den staa uimodsagt.

Saa sagde det ærede Medlem, at Lovforslaget gaar ud paa en Mildnelse af en Række Domme. Forslaget gaar aldeles ikke ud paa en Mildnelse af en Række Domme, det siges der intet som helst om. Forslaget gaar ud paa at give Adgang til at prøve, om Domme, der paa det alvorligste har grebet ind i vedkommende Borgeres Tilværelse, idet de er blevet afskediget og derigennem, som jeg sagde før, har faaet en Kendelse for, at deres nationale Optræden har været saa daarlig, at de ikke kan taales som Tjenestemænd, har været for strenge, men Forslaget siger paa Forhaand intet om, hvorvidt Resultatet bliver en Mildnelse eller ej.

Jeg tror, at jeg hermed har svaret paa det, der var Anledning til at svare paa, og jeg skal paa ny paa min Kollegas Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Alfred Kristensen: Selv om det ærede Medlem Hr. Bjerre paastaar, og selv om